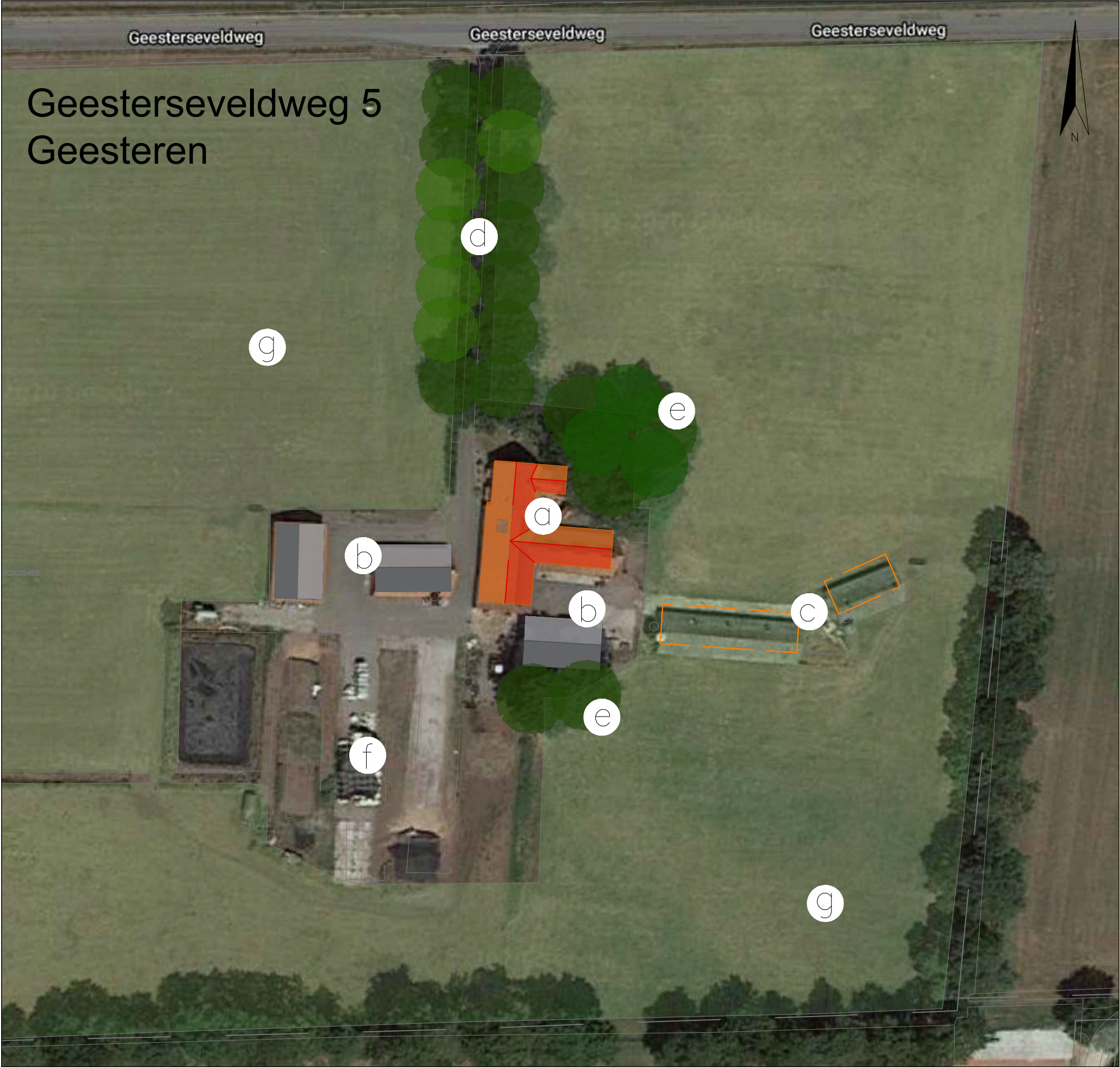

PROJECT: Schuur voor schuur Geesterseveldweg 5
NAAM: Familie Wigger
ADRES: Dorpermeienweg 8
POSTCODE: 7591 NK Denekamp

NUMMER: 20AF035
VERSIE: Versie 1.1
DATUM: 11-08-2020
STATUS: Definitief

GETEKEND: A.Veenendaal
BIJLAGE: -
FORMAAT: A3
SCHAAL: 1:800

Legenda

- a= Bestaande woning met aan de noord en oostzijde tuin. Bij nieuwe aanplant bestaat de voorkeur om gebiedsvreemde grote heesters te voorkomen (coniferen, laurierkers) gebiedseigen of passende beplanting als hortensia, rhododendron, vaste planten in de tuin aan te brengen.
- b= Bestaande en te behouden agrarische schuren
- c= Te slopen schuren
- d= Laanbomen (Quercus rubra) begeleiden de toegangsweg naar het erf. Om de laan als robuust landschapselement te behouden dienen (nieuwe) open plekken (momenteel oostzijde 1, westzijde 4 stuks) met nieuwe aanplant hersteld te worden. De Amerikaanse eik is een exoot en vanuit de gedachte van diversiteit, voorkoming van monocultuur en de daarbij komende ziekten/plagen is aanplant in bijvoorbeeld Hollandse linde (Tilia x europaea) aan te bevelen. Plantafstand ca 10 meter, maatvoering 10-12, ondersteuning met twee boompalen.
- e= Bestaande erfbosjes met eiken (Quercus robur)
- f= Kuilvoerplaats
- g= Gronden in agrarisch gebruik

Landschap op locatie

Het plangebied ligt in het 'Geesterse Veld', een gebied welke gekenmerkt wordt als heideontginning gelegen tussen de nattere gronden richting het westen (veengebied) en de drogere en hogere gronden richting het oosten van het essen- en kampenlandschap rond geesteren. Deze heidegronden waren oorspronkelijk functioneel verbonden met het essen- en oude hoevenlandschap. Op deze gronden werd geweid en werden de plaggen gestoken voor in de stal. De in de stal bemeste plaggen dienden als structuurverbeteraar en bemesting voor de akkergronden op de essen. Na de uitvinding van kunstmest ging deze functie verloren en werden deze gronden grotendeels in cultuur gebracht. Aanvankelijk werden de gronden individueel, door 'keuterboertjes', in cultuur gebracht, pas later werd de ontginning planmatig en grootschalig aangepakt (tot in de jaren 60 van de 20e eeuw). De hogere plekken in dit natte landschap zijn als eerste ingenomen door erven en/of wegen. Niet alle erven liggen daardoor aan de weg zoals kenmerkend is voor de jonge ontginningserven in de blokverkavelingsstructuur. De dragende structuur in dit landschap wordt gevormd door het landschappelijk raamwerken van lanen (wegen), bosstroken en waterlopen, die de rechtlijnige ontginningsstructuren accentueren.

Voorliggend erf is reeds op de historische topografische kaart van 1900 te zien en ligt op de rand van de hogere gronden van een smeltwaterrug. Zichtbare hoogteverschillen zijn overwegend minder geworden of verdwenen door de grootschalige ontginningen en/of de moderne landbouw. Dit geldt ook voor enkele groenstructuren rond het erf. De toegangsweg met laanbomen naar het erf, de twee erfbosjes en de robuuste huisperceelrandbegroeiing zorgen voor de huidige inpassing van het erf. Deze elementen zijn grotendeels op de historische kaart te herkennen.

Het erf kent de gebruikelijke haakse ligging op de weg en de opstelling van een erf in een ontginningslandschap waarbij de woning aan de voorzijde van het erf en de verder opstallen achter op het erf gesitueerd zijn. De verharding ligt logischerwijs te midden van de bebouwing. Op het erf zijn enkele robuuste groenelementen aanwezig. Rondom het plangebied liggen gronden (g) in agrarisch gebruik.

Het slopen van de twee schuren draagt bij aan de openheid in het heideontginningslandschap. De bestaande beplanting zorgt voor een compact erf waarbij sprake is van een evenwicht tussen bebouwing en beplanting. Nieuwe elementen buiten het erf zijn ongewenst om de openheid te kunnen blijven behouden.